

ΔΕΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1972

1

Όταν φτάνει το κύμα
λαχταράω να τ' αγγίξω
μα φοβάμαι τον κόσμο που έρχεται
και φεύγει έρχεται και φεύγει
με νερό μόνο με τούτο το νερό
που δεν πιάνεται που δεν πίνεται
μα φεύγει κι έρχεται και φεύγει
μπροστά μου κι αφήνει το σχήμα μου
μονάχο.

2

Από στενή ώρα βγήκες στην πλατιά αμμουδιά
και ντύθηκες τον κόσμο·
λάμπσαν πέτρες και κοχύλια στην ψυχή σου,
κύμα η θάλασσα σε πήρε
ως την άπλα του βυθού·
κι όταν άγγιξες άνοιξε η ώρα
και γδύθηκες τον κόσμο δίπλα σου
όστρακο λαμπρό.
Τότε ωραίο τέρας άνοιξες εσύ.

3

Σιγά σιγά η αγάπη μου γλυκά γλυκά
κίνησε τους καρπούς των δέντρων
και τα φύλλα ευώδιασαν σκιές κι ύπνο παλιό
ανάμεσα στα δάχτυλα της αγάπης μου
που μύριζαν σιωπή και κόσμο και μένα
που ωρίμαζα κεραυνός και βροχή
της βαθιάς μου αγάπης.

4

Σε γδύνει το νερό παρατήσου στη θάλασσα

παρατήσου στον κόσμο γυμνή
να σε κινάει αργά ο αρχαίος χρόνος
τώρα που η γλύκα μου τα 'κλεισε όλα,
σε μένα θα 'ρθείς.

5

Βαθύς ουρανός σου φύσηξε το φόρεμα
κι άνοιξε στα δυο και βγήκες
άσπρη γυμνή και μαύρη
κι άνοιξες μπρος στα μαλλιά σου
μαύρη γυμνή κι άσπρη
ολόκληρη μες στο γαλάζιο
να πατάς χώμα.

6

Μάτια μου ανοίξτε στον κόσμο
μαύρα, ο μέγας μου τρόμος σ' άσπρη ψυχή
που την ανοίγει με κύματα η θάλασσα
πλατιά ν' ανατριχιάζει
στον άμμο στο χώμα στη γεύση μου
να τρέμω το χορτάρι
να σπαράζω σε μια ανάσα ζωής,
μάτια μου, άγγιξέ με,
μίλα μου θάλασσα
και κύμα δυνατό.

7

Ωραία μαλλιά σκορπισμένα πολλά
πάνω στο μεγάλο κορμί σου
που ανοίγει και κλείνει μακραίνει κονταίνει
ολόκληρο σάρκα
στο φως που παλεύει τις σκιές του
μέχρι τα μαύρα μαλλιά
τα βαριά τ' απλωμένα τριγύρο
τα λίγα μαλλιά σου
όπου ανοίγει και κλείνει τη νύχτα
ολόκληρο
το μέγα τρομερό σώμα σου.

8

Έξω βρέχει νερό πολύ
εσύ κλείστηκες σε τοίχους και τζάμια
κάμαρα ζεστή στη βροχή του κόσμου
που του κλείνεις το παράθυρο
ανάστημα ζεστό στεγνό και πεινασμένο
—μάλλινο ρούχο πάνω σου κι έξω βροχή,
α να 'ταν στο χώμα τα μαλλιά σου
τα χέρια σου τα πόδια σου η όψη σου
εσύ η κλεισμένη μ' ένα μάλλινο εδώ.

9

Ωραίος τόπος ξημερώνει το σώμα σου
από νύχτα βαθιά στον ήλιο
να το γδύσει απ' τα μυστικά
να κινηθεί και να 'χει απ' όλα στο φως
για μια μέρα τόση αγάπη μια ζωή
σ' ανοίγματα κλεισίματα
βουνά και κάμπους χόρτα και νερά
φύλλα και καρπούς μυρουδιές και χρώματα
κάτω απ' τον ουρανό του κόσμου
στην ξέρα στη βροχή
σ' άγριο χειμώνα ή σ' ανοιχτό καλοκαίρι
των ματιών των στήθιων των μαλλιών σου
του κορμιού σου που όλον με κρατάει
και με ζει τρυφερά.

10

Γδύσου κι έβγα στον ήλιο
πλαταίνει η μέρα κι ο κόσμος
κι οι ώρες βαθαίνουν
στο νερό στο χώμα στους καρπούς
κι οι χυμοί ζωντανεύουν
και πήραν τον κόσμο με τις μυρουδιές,
γδύσου κι έβγα, μπες στον κόσμο
που σε περιμένει που σε περιμένω
ακίνητος εδώ.